בש"פ 6446/16 – מדינת ישראל נגד יצחק אברג'יל,מאיר אברג'יל,מוטי יאיר חסין,שמעון סבח,עופר בוהדנה,יוסף (ז'וז'ו) לוי

בית המשפט העליון
בש"פ 6446/16

לפני:	כבוד השופט נ' הנדל
המבקשת:	מדינת ישראל
	נ ג ד
המשיבים:	1. יצחק אברג'יל 2. מאיר אברג'יל 3. מוטי יאיר חסין 4. שמעון סבח 5. עופר בוהדנה 6. יוסף (ז'וז'ו) לוי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:	ב' באלול התשע"ו (5.9.2016)
בשם המבקשת:	עו"ד שרית המשגב; עו"ד נתנאל בוג'ו
בשם המשיב 1:	עו"ד שמשון וייס
בשם המשיב 2:	עו"ד יוגב נרקיס
בשם המשיב 4:	עו"ד לירון שרקוביק; עו"ד גלאון קפלנסקי
בשם המשיב 5:	עו"ד שפירו-סער

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il ©

בשם המשיב 6: עו"ד אהרון רוזה

החלטה

מונחת בפניי בקשה להארכת מעצר רביעית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 26.8.2016 ב-90 ימים, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

1. ביום 13.7.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו כתב אישום נגד 18 נאשמים, ובהם שלושת המשיבים. כתב האישום כולל 13 אישומים שעניינם עבירות שבוצעו במסגרת ניהול ארגון פשיעה וחברות בו, לרבות עבירות רצח, אלימות וסחר בסמים.

להלן אביא את עיקרי העובדות בכתב האישום הצריכות לענייננו, בהתייחס לשלושת המשיבים הנדונים בהליך דנן – המשיבים 1, 2 ו-6. יצוין כי מעצרו של המשיב 4 הוארך בהסכמה בהחלטה נפרדת ב-60 ימים וכי מעצרם של המשיבים 3 ו-5 הוארך בהסכמה בהחלטה נפרדת ב-90 ימים.

2. למשיב 1 (שהוא הנאשם 1 בכתב האישום) מיוחסת מעורבות במרבית האישומים בכתב האישום. כך, בתמצית, על פי האישום הראשון, הלה עמד בראשו של ארגון פשיעה בינלאומי, שבו היו מאוגדים נאשמים נוספים (ובהם משיב 2). הארגון, שפעל בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתית, הורכב מקבוצות עברייניות שונות, שבראש כל אחת מהן עמד מנהל, שהיה בקשר ישיר עם משיב 1. על פי המתואר באישום הראשון, פעילות הארגון כללה, בין היתר, מעשי רצח וניסיונות רצח נגד גורמים עבריינים, שבמהלכם נהרגו ונפצעו אף אזרחים חפים מפשע; עסקאות סמים בכמויות עצומות ובשווי מאות מיליוני שקלים; עבירות מס והלבנת הון ורכישת והחזקת כלי נשק שונים. במסגרת אישום זה, יוחסה למשיב 1 עבירה של עמידה בראש ארגון פשיעה.

על פי האישום השני, בשנת 1998 הוסלקו 800 ק"ג של סם מסוג קוקאין בתוך מכונה תעשייתית בפרו, שבהמשך הועברה לקנדה. משיבים 1-2 (והנאשם 2 בכתב האישום), סיכמו על אודות אופן מכירת סמים ועל חלוקת התמורה, ובסופו של יום נמכרו לפחות 460 ק"ג קוקאין, בשווי מוערך של למעלה מ-32 מיליון ש"ח. בגין אישום זה, יוחסו למשיבים 1-2 ולנאשם 2 עבירות של יצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעה, וכן ריבוי עבירות של עשיית פעולה ברכוש אסור במסגרת ארגון פשיעה.

האישום השלישי, המיוחס למשיב 1 ולנאשמים נוספים, נסוב סביב הניסיון לרצוח את זאב רוזנשטיין ביום 30.6.2003, תוך פיצוץ רכב ממולכד בסמוך למשרדו בכיכר פלומר בתל אביב. כתוצאה מהפיצוץ נחבלו חמישה אנשים, בהם רוזנשטיין עצמו ומאבטחיו.במסגרת אישום זה, יוחסו למשיב 1 ולנאשמים נוספים עבירות של ניסיון לרצח במסגרת ארגון פשיעה, חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה, קשירת קשר לפשע במסגרת ארגון פשיעה וגרימת חבלה של ממש במסגרת ארגון פשיעה.

על פי האישום הרביעי, תכנן הארגון ניסיון התנקשות נוסף ברוזנשטיין, במסגרתו הופעל מטען חבלה במשרד להמרת מטבע בתל אביב ביום 11.12.2003. בפיצוץ נהרגו שלושה אזרחים ונפצעו 51 אנשים, בהם רוזנשטיין, מאבטחיו ועוברי אורח. בגין אישום זה יוחסו למשיבים 1-2 ולנאשמים נוספים שלוש עבירות רצח, שלוש עבירות חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה, ריבוי עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות במסגרת ארגון פשיעה, ריבוי עבירות של גרימת חבלה של ממש במסגרת ארגון פשיעה וקשירת

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il ©

קשר לפשע במסגרת ארגון פשיעה.

לפי המתואר באישום החמישי, המיוחס למשיב 1 ולנאשם נוסף, השניים, יחד עם אחרים, קשרו קשר לגרום בכוונה תחילה למותו של דוד ביטון ז"ל, המכונה דיידונה (להלן: המנוח), בדרך של "כיפה אדומה", קרי הבאתו למקום מפגש מוסכם וביצוע הרצח. בהתאם לתכניתם, לאחר שהמנוח יצא ממועדון בחולון שבו תיאם להפגש עם אחד הנאשמים, ירה בו אדם בשם שלומי שתי יריות, שאחת מהן פגעה בגבו וגרמה למותו. בגין אישום זה יוחסו למשיב 1 ולנאשם נוסף עבירות של רצח וקשירת קשר.

האישום השישי נוגע לייבוא סם מסוג קוקאין מדרום אמריקה לאירופה, באמצעות בלדרית. העסקה כשלה, בין היתר לאחר שהבלדרית נעלמה עם הסמים והניסיונות לאתרה לא צלחו. במסגרת האישום, יוחסה למשיב 1 ולנאשמים נוספים עבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקה, במסגרת ארגון פשיעה. האישום השביעי נוגע גם הוא לייבוא סמים. על פי המתואר באישום זה, משיב 1 ונאשמים נוספים קשרו קשר עם אחרים לייבא מיליון כדורי אקסטזי מהולנד לאוסטרליה, בשווי למעלה מ-33 מיליון ש"ח, ולמכור אותם באוסטרליה. בהמשך, נעלמו עקבותיו של בלדר שאמור היה להעביר את כספי המכירה של חלק מכדורי האקסטזי לישראל. בעקבות זאת, נותק הקשר עם חבורת אופנוענים שסייעו בהברחת הסמים (משאלה לא קיבלו את חלקם בכסף) כשברשותם יתר הכדורים. בגין אישום זה, יוחסו למשיב 1 ולנאשמים נוספים עבירות של יצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעה. על פי האישום השמיני, משיב 1 ניסה להעביר 12 טון סם מסוג חשיש ממרוקו לספרד, ומשם לקנדה – עסקה שלא יצאה לפועל בסופו של דבר. במסגרת האישום, יוחסה למשיב 1 עבירה של ניסיון לייצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעה.

האישום האחד עשר, המיוחס למשיב 1 ולנאשמים נוספים, עוסק בפעילות הזרוע היפנית של הארגון, ופורט שורה של עסקאות סמים – בין היתר מהסוגים אקסטזי, קוקאין, ומתאמפאטמין ("אייס") – שביצע הארגון ביפן בשנים 2004-2006. בגין אישום זה, יוחסו למשיב 1 ולנאשמים נוספים עבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעה.

על פי האישום השלושה עשר, שעניינו בעבירות בתחום המסים, במהלך השנים 2002-2006 ביצעו הנאשמים, במסגרת ארגון הפשיעה, עבירות של סחר בסמים בסכום כולל של למעלה מ-225 מיליון ש"ח. על פי המתואר באישום זה, משיבים 1-2 ונאשמים נוספים פעלו במסגרת פעילות הארגון על מנת להתחמק ממס, או על מנת לסייע לאחרים להתחמק ממס. בגין אישום זה, יוחסו למשיבים 1-2 ולנאשמים נוספים ריבוי עבירות של התחמקות ממס או סיוע לאחר להתחמק ממס במרמה עורמה ותחבולה במסגרת ארגון פשיעה.

באשר למשיב 2 (הוא נאשם 3 בכתב האישום ואחיו של משיב 1), על פי המתואר באישום הראשון, הלה פיקח על פעילותו של הארגון בתחום המיסים והכספים, לרבות כספים ששימשו לפעילות אלימה, ובגין אישום זה יוחסה לו עבירה של מנהל בארגון פשיעה. על פי האישום השני, שתואר לעיל, יוחסו למשיב 2, כאמור, עבירות של יצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעה, וריבוי עבירות של עשיית פעולה ברכוש אסור, במסגרת ארגון פשיעה. במסגרת האישום הרביעי, הנוגע כאמור לניסיון ההתנקשות הנוסף שתכנן הארגון נגד זאב רוזנשטיין, יוחסו למשיב 2 שלוש עבירות של סיוע לרצח במסגרת ארגון פשיעה, ריבוי עבירות של סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות במסגרת ארגון פשיעה, ריבוי עבירות של סיוע לגרימת חבלה של ממש במסגרת ארגון פשיעה וקשירת קשר לפשע במסגרת ארגון פשיעה. במסגרת האישום השלושה עשר, שתואר לעיל, יוחסו למשיב 2, כאמור, ריבוי עבירות של התחמקות ממס או סיוע לאחר להתחמק ממס במרמה עורמה ותחבולה, במסגרת ארגון פשיעה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il ©

משיב 6 (הוא הנאשם 13 בכתב האישום), הואשם בגין מעורבותו באישום הרביעי. בגין אישום זה, יוחסו לו שלוש עבירות של רצח, שלוש עבירות של חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה, ריבוי עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות במסגרת ארגון פשיעה, ריבוי עבירות של גרימת חבלה של ממש במסגרת ארגון פשיעה, וקשירת קשר לפשע במסגרת ארגון פשיעה.

נתייחס עתה לכל אחד מהמשיבים על פי סדרם.

3. סנגורו של משיב 1 התמקד במישור המשפטי, ולא במישור הראייתי. בהתייחס לבקשה שלפנינו, הדגיש הסניגור את הנתונים הבאים: כתב האישום, שהוגש לפני למעלה משנה, כולל רשימה של כ-500 עדים ושישה עדי מדינה, והמשפט למעשה טרם התחיל. אמנם, בית משפט המחוזי קבע כי תשמענה ראיות בתיק במשך שלוש פעמים בשבוע – אך זאת רק החל מינואר 2017. יתר על כן, הסנגור סבור כי ספק רב אם בית המשפט אכן יעמוד בתכנון האמור, בין היתר בשל בקשות מקבילות, כגון הסרת תעודת חיסיון וכדומה. בהקשר זה הדגיש, כי השאיפה אמורה להיות סיום המשפט בתוך 9 חודשים, ואילו בעניינו המשפט עשוי להימשך שנים.

מספר נימוקים עומדים נגד הדברים הכלליים שטען הסניגור. שניים הם השיקולים המנחים את בית המשפט בבקשות להארכת מעצר מעבר ל-9 חודשים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. האחד, המסוכנות הנשקפת מהנאשם, והשני קצב התקדמות המשפט. השיקול הראשון מהווה את הבסיס להחזקת אדם שלא הורשע במעצר. רוצה לומר, האינטרס הציבורי גובר. כמובן, ישנה מקבילית כוחות בין שני השיקולים. במקרה דנן, האישומים המיוחסים למשיב 1, בהנחה שהוכחו לכאורה, מצביעים על מסוכנות רבה ומגוונת, ולכך משקל רב.

בהמשך ישיר לכך, משיב 1, יליד 1969, בעל עבר פלילי מכביד. כך, בשנת 1985 הורשע על ידי בית המשפט לנוער ברחובות בעבירה של ניסיון לרצח, ונידון למאסר מותנה של שנה ושישה חודשים. בשנת 1987, לאחר שהורשע בשורת עבירות, בהן רצח, יצוא, יבוא, מסחר והספקת סמים מסוכנים – הופעל המאסר המותנה, והוא נידון לעונש כולל של 18 שנות מאסר. במהלך שהותו בבלגיה (שבה הוסכם כי ירצה חלק ממאסרו) הוגש נגדו כתב אישום על ידי רשויות אכיפת החוק שם, ולאחר שנמלט מהמדינה הוא הורשע שלא בפניו בעבירות של ניהול ארגון פשיעה וסחר בסמים במסגרת ארגון פשיעה ונדון ל-5 שנות מאסר. בשנת 2008, הוגש נגדו כתב אישום בארה"ב בגין שלוש פרשיות: הלבנת הון וסחיטה באיומים, רצח וסחר בסמים בעסקאות הקשורות בארה"ב. בעקבות בקשה להסגרה על ידי ממשלת ארה"ב, הוסגר משיב 1 ביום 6.12.2010, ונידון ב-7.5.2012 במסגרת הסדר טיעון ל-120 חודשי מאסר אם ירצה את המאסר בארה"ב, ול-102 חודשים אם ירצה את המאסר בישראל.

באשר לשיקול השני, הוא קצב ניהול המשפט, מתברר כי הסניגור קיבל על עצמו את הייצוג בתיק רק בסמוך לתחילת חודש יוני השנה. בדיון שהתקיים בסמיכות למועד מינויו, טען הסניגור לפני בית המשפט המחוזי כי אינו יכול להיות ערוך לתחילת שמיעת הראיות בחודשים הקרובים. אמנם, משיב 1 רשאי לבחור את סנגורו, אך נדמה כי הנתון לפיו נזקק לזמן כה רב למנות סנגור – מכהה את העוקץ מהטיעון בדבר הזמן שחלף. בהקשר זה, יובהר כי נקבעו כ-7 ישיבות עד סוף ספטמבר לשמיעת עדות מוקדמת של עד הרלוונטי לאחד האישומים המיוחסים למשיב 1. ושוב יודגש כי בית המשפט קבע לוח זמנים לשמיעת התיק שלוש פעמים בשבוע החל מינואר 2017.

בהיבט המשפטי, יש בטיעון הסניגור דברי טעם. נאשם שלא הורשע נהנה מחזקת החפות. ודאי כי מלכתחילה אין זה רצוי שנאשם יישב במעצר משך תקופה ארוכה, ובפרט כאשר סיום המשפט אינו נראה באופק. אכן מוטב היה לסיים כל משפט בהקדם

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il ©

בלא צורך לבקש הארכות. אולם, לא ניתן להתעלם מהמציאות הכללית, לפיה תלויים בבתי המשפט השונים מספר רב של תיקים קשים וכבדים מבחינת מספר העדים מספר הנאשמים והסוגיות הסבוכות – הן מבחינה עובדתית והן מבחינה משפטית. באשר לעמדת המחוקק, לא ניתן להתעלם מכך שבהכירו את המציאות האמורה, קבע בשנת 2011, בתיקון מס' 8 לחוק המעצרים, כי ניתן במסגרת בקשה אחת להאריך מעצרו של נאשם מעבר ל-90 ימים, לתקופה של עד 150 ימים. אין משמעות הדבר כי הפגיעה בהחזקתו של נאשם במעצר עד לסיום הליכים מבלי שהורשע לאו פגיעה היא, ברם ככל שבוחנים את עמדת המחוקק, שיקול הדעת הוענק לבית המשפט, ועליו לפעול הן תוך ראיה מערכתית והן תוך ראיה פרטנית של המקרה המונח בפניו.

נתון אחרון הרלוונטי לבקשה זו הוא כי משיב 1, אמור לסיים את עונש המאסר שהוא מרצה כעת בסוף חודש פברואר 2017. הבהרתי במהלך הדיון לבאת כוח המדינה שנכון תעשה פרקליטות המדינה אם תקבע כללים ברורים יותר בסוגיה מתי מאסר מהווה חלופה ראויה למעצר. אך כך או כך, יש משקל למועד האמור.

באיזון הכולל, המסקנה היא שדין הבקשה להארכת מעצרו של משיב 1 ב-90 יום, מהמועד שצוין בבקשה, להתקבל.

4. הסניגור מייצג את משיב 2 במשך כשנה. כפי שהובהר לעיל, כתב האישום מייחס לו ביצוע עבירות של פעילות בארגון פשיעה, עבירות סמים, סיוע לרצח במסגרת ארגון פשיעה וריבוי עבירות אלימות, ואף ריבוי עבירות מס. מעצרו הוארך מעת לעת אך דיון לגופו בסוגית קיומן של ראיות לכאורה אמור להתקיים עד סוף החודש. לאחרון אתייחס בהמשך.

בכפוף ובהנחה שישנן ראיות לכאורה, המסוכנות ברורה ונשענת אף על חזקות סטטוטוריות. אמנם, אין למשיב 2 הרשעות קודמות בישראל, אך הוא הוסגר לארה"ב במסגרת בקשת ההסגרה שהוזכרה לעיל בעניינו של משיב 1, בגין פרשת הלבנת הון ופרשת סחיטה. משיב 2 הורשע במסגרת הסדר בעבירת סחיטה - ונדון ל-42 חודשי מאסר שאותם ריצה בארה"ב.

באשר לקצב המשפט, אף כאן יצוין כי המותב שאמור לשמוע את המשפט קבע כי יתקיימו שלושה ימי דיונים בשבוע החל מינואר 2017. הסניגור מסופק אם תכנון זה ייצא לפועל נוכח היקף החומר, אך יש לתת את הדעת לתאריכים הרבים שנקבעו לשמיעת המשפט, גם אם הם יחלו רק בעוד שלושה חודשים.

גם ביחס למשיב זה, האיזון נוטה לקבלת עמדת המדינה. ברם, החלטתי לקבל את הבקשה באופן חלקי. הטעם בדבר הוא כי המדינה הגיעה להסכם עם נאשמים אחרים בפרשה שטרם ניתנה החלטה לגבי הראיות לכאורה בעניינם, לפיו בכפוף להסכמתם להמשך המעצר, המדינה תצמצם את התקופה בשלב זה ל-60 יום. אמנם משיב 2 לא הסכים לכך, ואף על פי כן, על רקע ההסכם האמור עם נאשמים אחרים; וכיוון שהארכה של 60 יום אינה מונעת מהמדינה לבקש הארכה נוספת; ובהתייחס לקושי בכך שטרם ניתנה החלטה בדבר טיב הראיות לכאורה – החלטתי ליישם את אשר נקבע על נאשמים אחרים לגבי משיב 2.

המסקנה היא שיש להורות על הארכת מעצרו של משיב 2 ב-60 יום, מהמועד שצוין בבקשה.

אינני מתעלם מכך שעל פי הנטען, לא ניתנה החלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה גם ביחס למשיב 1. אולם, בשל מספר

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il ©

טעמים אין לכלול אותו בתוך הקבוצה שהוזכרה בפסקה לעיל – וכל תיק לגופו. הסניגור לא עמד על סוגית הראיות לכאורה בבקשה זו, אלא הזכיר את קיומה של עילת מעצר. העילה בתור מרכיב בודד, איננה מעלה סוגיה משפטית לנוכח האישומים המיוחסים למשיב 1. עוד יוזכר, כי דיון בעניינו של משיב 1 בסוגית הראיות לכאורה במסגרת המעצר נדחה לעת הזאת לחודש ינואר 2017, וכנראה העניין קשור להכנת החומר על ידי הסנגוריה. קיימת אף אפשרות, שצוינה במהלך הדיון, לפיה הסניגור יסכים לקיומן של ראיות לכאורה. לנוכח כל אלה, לרבות התנהלותו של משיב 1 בכל הקשור לעיתוי מינוי הסניגור, וההשלכות העולות מכך, לא יהיה נכון לגזור גזירה שווה בין דינו של משיב 1 לבין דינם של משיב 2 ומשיבים אחרים, לפיה יש לצמצם את תקופת המעצר ל-60 יום, אלא יש להורות כאמור על הארכת מעצרו של משיב 1 לתקופה של 90 יום.

5. משיב 6 (נאשם 13 בכתב האישום), מואשם באישום הרביעי בלבד. ואולם, מיוחס לו ביצוע שלוש עבירות של רצח, שלוש עבירות של חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה ועבירות אלימות. הסניגור למעשה התמקד בטענה אחת, והיא טענת אפליה. על פי קו זה, נאשמים אחרים שהואשמו במסגרת האישום הרביעי מצויים כבר בפיקוח אלקטרוני חרף מעורבותם באישומים נוספים בכתב האישום (ראה החלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 30.6.2016, במ"ת 25166-07-15, כבוד השופט ב' שגיא).

מבחינה דיונית, דרך המלך היא העלאת טענה זו במסלול של ההחלטה להורות על מעצר עד לסיום ההליכים ולא בבקשה להאריך את המעצר על פי סעיף 62 לחוק המעצרים. ואכן, בית משפט זה דן ביום 30.6.2016 בעניין מעצרו עד לתום ההליכים של משיב 6 (בש"פ 4212/16, השופט ח' מלצר), והחליט לדחות את עררו על החלטת בית המשפט המחוזי, כאשר במוקד הדיון הועלתה טענת האפליה. להשלמת התמונה, נעיר כי השופט ח' מלצר קבע כי "בית המשפט המחוזי הנכבד קבע בדין כי עברו הפלילי המשמעותי של העורר (משיב 6), הכולל עבירות שבוצעו לאחר האירועים מושא האישום הרביעי – לא מאפשר לגזור גזירה שווה בין העורר לבין הנאשם 9, או הנאשם 11".

העיקר הוא כי מותב זה איננו ערכאת ערר על החלטתו של השופט מלצר. הסנגור לא התעלם מהחלטת השופט מלצר, אך טען כי חלוף הזמן, לרבות הבקשה הנוספת להארכת מעצר, משנה את האיזון. בהינתן שההחלטה ניתנה לפני כחודשיים, על פני הדברים אין בחלוף הזמן להביא לשינוי. בכל מקרה, היה ובשלב זה או אחר יסבור הסניגור כי חלוף הזמן רלוונטי לטענת האפליה, רשאי הוא להעלות את העניין במסלול הרגיל.

יוצא כי הוכחו לכאורה המעשים המיוחסים למשיב 6, על המסוכנות הברורה העולה מכך. עוד נזכיר כי משיב 6הורשע שמונה פעמים בין השנים 2013-1998, בין היתר בגין עבירות אלימות, סיכון אדם בנתיב תחבורה, היזק לרכוש במזיד והחזקת סכין, וכן ריצה מספר מאסרים. כפי שציין בית המשפט המחוזי בהחלטתו, משיב 6 הורשע בחלק מהעבירות גם לאחר האישום הרביעי המיוחס לו בשנת 2003.

על רקע כל האמור, וההחלטות שניתנו בעניינו של משיב 6, יש מקום לקבל את בקשת המדינה ולהורות על הארכת מעצרו לתקופה של 90 יום, החל מהמועד שצוין בבקשה.

6. סוף דבר, הנני מורה על הארכת מעצרם של המשיבים 1 ו-6 ב-72 ימים נוספים החל מיום 13.9.2016 או עד למתן פסק דין בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתפ"ח 24984-07-15. מעצרו של המשיב 2 יוארך ב-42 ימים נוספים, החל מיום 13.9.2016 או עד למתן פסק דין בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתפ"ח 24984-07-15. הכל לפי המוקדם.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il ©

ניתנה היום, ח' באלול התשע"ו (11.9.2016).

ש ו פ ט

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - judgments.org.il ©